

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.05.2007, sp. zn. 4 Tz 33/2007

Číslo:

Právní věta:

Soud:

Datum rozhodnutí: 01.01.1970

Spisová značka:

Číslo rozhodnutí:

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí:

Hesla: Trest obecně prospěšných prací, Započítání vazby

Předpisy:

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23

Zápočet vazby podle § 38 odst. 1 tr. zák. není omezen jen na případy, v nichž od-souzenému byl uložen pouze trest odnětí svobody, neboť zákon tento postup vylučuje jen tehdy, není-li započítání vazby vzhledem k druhu uloženého trestu vůbec možné.

V důsledku toho lze dobu strávenou ve vazbě započítat i do trestu obecně prospěšných prací uloženého v řízení, v němž byl odsouzený ve vazbě, a touto započítanou vazbou odsouzený vykonal trest obecně prospěšných prací v části odpovídající přepočtu podle ustanovení § 45a odst. 4 tr. zák., tj. každý den vykonané vazby odpovídá výkonu dvou hodin trestu obecně prospěšných prací.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. [4 Tz 33/2007](#))

Nejvyšší soud zamítl stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ve prospěch obviněného T. M. proti pravomocnému trestnímu příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2005, sp. zn. 21 T 137/2005, byl obviněný T. M. uznán vinným pokračujícím trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), e) tr. zák., za který mu byl uložen podle § 37a tr. zák. společný trest, a to podle § 247 odst. 1 tr. zák. za použití § 45 odst. 1, 2 a § 45a odst. 1, 2 tr. zák. trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin. Současně byl zrušen výrok o vině i trestu v trestním příkazu Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 17. 8. 2005, sp. zn. 5 T 94/2005. Pro skutky popsané v obžalobě pod body 3. až 5. byl obviněný T. M. podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby. Citovaný rozsudek nabyl právní moci dne 9. 2. 2006.

Trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006, byl obviněný T. M. uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., za který byl odsouzen podle § 171 odst. 1 tr. zák. za použití § 45 odst. 1, 2 a § 45a odst. 1 tr. zák. s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. ř. k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Citovaný trestní příkaz byl obviněnému T. M. doručen dne 12. 4. 2006 a právní moci nabyl dne 21.4.2006.

Proti pravomocnému trestnímu příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006, podal ministr spravedlnosti stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného T. M. Vytkl v ní, že zákon byl porušen v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. ř. a § 36 a § 45a odst. 1 tr. zák. Podle ministra spravedlnosti byla napadeným trestním příkazem překročena hranice 400 hodin stanovená jako maximální výměra pro trest obecně prospěšných prací vzhledem k dříve uloženému trestu obecně prospěšných prací rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2005, sp. zn. 21 T 137/2005.

Nejvyšší soud po přezkoumání věci dospěl k následujícím závěrům.

V projednávané trestní věci byl obviněný T. M. nejprve odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2005, sp. zn. 21 T 137/2005, ke společnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin a poté byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006, k dalšímu trestu obecně prospěšných prací, tentokrát ve výměře 100 hodin.

Jak vyplývá ze spisu Okresního soudu v Novém Jičíně vedeného pod sp. zn. 21 T 137/2005, usnesením ze dne 13. 2. 2006, které nabylo právní moci dne 24. 2. 2006, bylo rozhodnuto tak, že obviněnému T. M. byla podle § 38 odst. 1, § 22 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. 1 tr. ř. započítána do trestu obecně prospěšných prací uloženého rozsudkem ze dne 16. 11. 2005, sp. zn. 21 T 137/2005, vazba ode dne 16. 8. 2005 ve 21.30 hodin do dne 16. 11. 2005 ve 13.45 hodin.

Z uvedeného je tedy patrné, že obviněnému T. M. byla do uloženého trestu, v daném případě do trestu obecně prospěšných prací, započítána doba strávená ve vazbě v této trestní věci, a to doba celkem 92 dnů. S ohledem na ustanovení § 45a odst. 4 tr. zák. lze dovodit, že dobou strávenou ve vazbě obviněný vykonal v přepočtu na trest obecně prospěšných prací celkem 184 hodin. Jelikož mu byl rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2005, sp. zn. 21 T 137/2005, uložen trest obecně prospěšných prací v celkové výměře 400 hodin, přitom do tohoto trestu mu byla započítána doba strávená ve vazbě (tzn. v přepočtu 184 hodin), zbývá mu vykonat z uloženého trestu obecně prospěšných prací celkem 216 hodin.

V daném případě poté, co byla ve věci vedené u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 21 T 137/2005 obviněnému T. M. (dne 13. 2. 2006) započítána do uloženého trestu obecně prospěšných prací doba strávená ve vazbě (v přepočtu jde o dobu odpovídající celkem 184 hodinám obecně prospěšných prací), byl mu trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006, který byl obviněnému doručen dne 12. 4. 2006, kdy nastaly účinky spojené s vyhlášením rozsudku, uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Z uvedeného výčtu je zřejmé, že v době ukládání dalšího trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin neměl obviněný T. M. vykonán v trestní věci Okresního soudu v Novém Jičíně vedené pod sp. zn. 21 T 137/2005 trest obecně prospěšných prací ve výměře 216 hodin.

Vzhledem k výše popsaným skutečnostem pak trest obecně prospěšných prací uložený obviněnému T. M. trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006, ve výměře 100 hodin spolu s dosud nevykonanou částí 216 hodin dříve uloženého trestu obecně prospěšných prací rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2005, sp. zn. 21 T 137/2005, nepřesahoval nejvyšší výměru dovolenou trestním zákonem pro trest obecně prospěšných prací, tj. 400 hodin.

Ze shora uvedeného vyplývá, že Okresní soud v Ostravě trestním příkazem ze dne 3. 4. 2006, sp. zn. 6 T 74/2006, neporušil zákon v tom směru, jak namítá stížnost pro porušení zákona, Nejvyšší soud ji proto neshledal důvodnou a podle § 268 odst. 1 písm. c) tr. ř. ji zamítl.